

[Kirkeministeren.]

bindelse med præstevalg — en af rådernes vigtigste funktioner — må foregå i lukkede møder.

Men i andre tilfælde vil det efter forholdene være naturligt og rigtigt at give offentligheden adgang til at overvære menighedsrådenes forhandlinger. Ved den foreslåede udtrykkelige bestemmelse vil man opnå at skabe fuld klarhed over, at ønsker om adgang for offentligheden til at overvære møderne vil kunne fremsættes over for menighedsrådet, således at ansvaret for den ordning, der praktiseres det enkelte sted, klart kan placeres og eventuelt tages op til overvejelse i forbindelse med senere valg til menighedsrådene.

Dette må efter mit skøn være fuldt tilstrækkeligt.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet. (Vedrørende behandlingsinstitutioner for alkoholskadede).*

I efterkrigsårene er synet på alkohollidelser ændret og behandlingen af disse undergået en stærk udvikling. Det er nu almindeligt anerkendt, at alkoholismen må betragtes som en sygdom, der kræver både lægelig og social behandling, og man har bl. a. med antabus-kuren fået nye midler i behandlingen og væsentligt bedre muligheder end forhen.

Tidligere var det i det store og hele kun sindssygehospitalerne og sygehusenes psykiatriske afdelinger og forskellige private institutioner, der indlod sig på behandling af alkohollidelser, og resultaterne heraf antages at have været ret begrænsede. De i medfør af forsorsloven anerkendte afvæningshjem tilsigtede ikke i særlig grad behandling, men måtte til en vis grad betragtes som en art forsørgelsesinstitutioner.

I de senere år har de moderne behandlingsmetoder vundet indpas på de nævnte institutioner. I begyndelsen af 1950'erne er der endvidere af kommuner eller med kommunal støtte blevet oprettet klinikker til ambulante behandling af alkoholskadede i København, Århus og Ålborg, og sådanne klinikker (ambulatorier) er tillige oprettet af afholdsforeningerne og foreningen „Ring i Ring“. Til ambulatoriet i København er

der knyttet et behandlingshjem, „Overførstergården“, hvor indlæggelse finder sted af patienter, hvis sociale situation er sådan, at ambulante behandling ikke umiddelbart kan iværksættes.

De resultater, der i disse år er indvundet med hensyn til behandlingen af de alkoholskadede, har vist sådanne resultater, at det af socialministeriet nedsatte udvalg angående forsorgen for de i forsorslovens kapitler XXIV-XXVII omhandlede personer i sin i april 1958 afgivne betænkning har foreslået en nyordning af behandlingen af alkoholskadede gående ud på, at der tilvejebringes lovhjemmel for ydelse af stats-tilskud til oprettelse og drift af ambulatorier og behandlingshjem, og det foreliggende lovforslag går ud på at tilvejebringe en sådan hjemmel.

Et af de punkter, der har været delte meninger om i det af socialministeriet nedsatte udvalg, drejer sig om, hvorvidt den adgang, der findes i forsorsloven til at iværksætte tvangsmæssig behandling af alkoholskadede, burde udvides. Ministeriet er imidlertid kommet til det resultat, at det ikke vil virke heldigt med en udvidelse af adgangen til tvang, da patienternes egen medvirken må anses for noget af det mest nødvendige og værdifulde, når det gælder behandlingen af alkohollidelser, og nye regler om tvangsbehandling vil let kunne skabe ængstelse hos patienterne og dermed afholde mange fra at søge behandling.

Da behandlingen af alkoholisme må ses på linje med anden sygebehandling som en naturlig opgave for det kommunale sygehusvæsen, fremtræder lovforslaget som en tilføjelse til sygehusloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget og til udvalgets betænkning, skal jeg blot knytte nogle kommentarer til enkelte af forslagens bestemmelser.

I forslagens § 8 A. gives der adgang for de kommuner, der opretter ambulatorier og behandlingshjem for alkoholskadede, til at opnå tilskud i henhold til sygehusloven, og efter forslagens § 8 B. er der også mulighed for tilskud til sådanne institutioner, når de oprettes på privat grundlag.

Ifølge lovforslagets § 8 C. skal der fastsættes betalingstakster for godkendte ambulatorier og behandlingshjem, og det er